

מסורת הש"ס

ורבנן הני דעבדי צרכי
שבת הוסיפוהו, כגון ה'
אברו דהוה יתיב אתחלתא
דשינו ומשינו גורא, ורב
חנן רשנו תנורא, ורב
הונא גריל חפילתא, ורב
חסדא ברליק שרגי, ורב
ספא פריס סילקא, רבא
ורב יוסא עלמי צבי, כוליה
דמפריס בגמרא בריש
האיש מקיש שקיים המצה
כאדם עצמו טפי עדיף
יותר מבשלוחו, וכבדתו,
שמשנה זמן סעודתו
בהקדמתו באכילתו

בזיה"כ הא' חביב ביה מוכיב: להקדים. זמן שעודת שבת לזמן שעודת חול וזה כבודו: לאחר. וזה כבודו
בזיה"כ משאר ימים: אי רגילותו להקדמי. בעודתכם בנבר אחרות: רב שש. כגו נהור היה ואינו רואה
ירדים במקום שמגיע שם החמה לעת האוכל כדי שיטעורו וימהרו לקום: דמטי' טולא. שיטענו: כ"א. מהר:
מהדר

נלמד המורה נחביך חת עתה
ואפילו נכתבין לדין אמת
החובות פתח ברא ונצא
לקראת שבת המולדת
שלום המקולל פני חזק אבי
לילה סאור טחי שלם
פאן פה ניקס פיה טוחן
בשמן ודבס. אל הפכה איה
וחולן קרא אל ימוזב בהן
מוס לרבו. לזי טמטשט
ותלסלס נבשל קדרס ורשא
בז ויזי קער קיר. מחרק
ורשא. לנכד ענת קווערן
שיבוטא. דז (וועס).